

METODICKÝ POKYN PRO ZPRACOVÁNÍ ÚAP V JČK SE ZAMĚŘENÍM NA ÚSES

Ing. arch. Radek BOČEK

*Krajský úřad Jihočeského kraje, U Zimního stadionu 1952/2, 370 73 České Budějovice
bocek@kraj-jihocesky.cz*

Krajský úřad Jihočeského kraje se stejně jako jiné orgány územního plánování musel vypořádat s požadavky vyplývajícími pro praxi z nového stavebního zákona, který nabyl účinnosti od 1. ledna letošního roku. Tento dnes často rozporuplně přijímaný zákon přinesl jednu bezesporu revoluční změnu; a to změnu k dobrému – nahrazení ad hoc dělaných průzkumů a rozborů před každým započítím pořizování nového územního plánu soustavným procesem pořizování územně analytických podkladů.

První část přednášky se zaměřuje na legislativní východiska a z nich vyplývající zmocnění pracovat s územním systémem ekologické stability v prostoru územně analytických podkladů. Vlastní definici ÚSES najdeme v zákoně o ochraně přírody a krajiny, to nikoho jistě nepřekvapí, stejně jako to, že ochrana a vytváření ÚSES je jedním ze základních úkolů, které zajišťují orgány ochrany přírody a krajiny. ÚSES sice přímo mezi úkoly územního plánování definované stavebním zákonem řazen není, ale, a to již není prvoplánové, minimálně 4 úkoly územního plánování a 3 cíle územního plánování přímo směřují k ochraně a vytvoření podmínek pro vznik ÚSES v krajině prostřednictvím územně plánovacích nástrojů - tedy i územně analytických podkladů. Do nich je ÚSES, jako jejich povinná součást, přímo včleněna přílohou č. 1 vyhlášky 500/2006 Sb.

Přednáška také okrajově probírá téma INSPIRE ve vazbě na digitální podobu územně analytických podkladů. Dovozuje, že pracovat s pojmy jako výměna dat, interoperabilita nebo nutnost metadat je nutné i při návrhu geodatabází určených pro popis ÚSES a uchování informací o něm.

Hlavním tématem přednášky je popis datového modelu Jihočeského kraje pro územně analytické podklady na úrovni obcí s rozšířenou působností, resp. úřadů územního plánování na nich, vypracovaný pí Vačkářovou na oddělení územního plánování KÚ Jihočeského kraje pro prostředí ArcGIS firmy ESRI. V první části se zabírám četností sledovaných jevů z hlediska jejich řazení mezi environmentální, kulturní a civilizační hodnoty, resp. jejich řazení do jednotlivých pilířů udržitelného rozvoje (příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost). V dalším bloku pak vlastnímu rozdělení tématu ÚSES jako řádku 21. přílohy č. 1 vyhlášky na jednotlivé soubory SHAPEFILES v rámci datového modelu a návrhu jejich názvosloví (nadregionální biokoridor (A021_USES_NRBK), nadregionální biocentrum (A021_USES_NRBC), ochranné zóny nadregionálních biokoridorů (A021_USES_OZNRBK), regionální biocentrum (A021_USES_RBC), regionální biokoridor (A021_USES_RBK), lokální biocentrum (A021_USES_LBC), lokální biokoridor (A021_USES_LBK), interakční prvek (A021_USES_IP). Stěžejní je popis jednotlivých atributových polí v rámci uvedených shapefilů a údaje do nich zadávané jako nepodkročitelný standard. Celá stať je doplněna ilustrativními obrázky budoucího možného výsledku, tedy i naše představa o finální vizuální podobě.

Předposlední část přednášky se okrajově zabývá „konkurencí“, tedy dvěma dominantními datovými modely uplatněnými v rámci ČR: datovým modelem Hydrosoftu Veleslavín, atelieru UP 24 a FA ČVUT Praha a datovým modelem společnosti T-mapy.

Závěr pak vystihuje současnou situaci v ČR, kdy zhruba třetina krajů upřednostňuje datový model Hydrosoftu Veleslavín, třetina model T-mapy a zbylá třetina vč. Prahy využívá

vlastní datové modely, modely jiných firem (Ageris) nebo si upravuje a dále přizpůsobuje dva dominantní modely.

Obr. 1: Využití datových modelů v ČR, zpracoval autor, údaje KÚ, GIS JČR

